

εμποίησιν ὅλων τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἔθνικῶν μύλων καὶ νεροτριβῶν, εἴτε σωζομένων, εἴτε εἰς ἐρείπια εἰσμένων, ὅχι μόνον δὲν ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ κρίνεται ἀσύμφορον τὴν τοιαύτην εμποίησιν εἰς τὰς παρῶν περιστάσεις, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Γερυσίαν τὴν πολυετὴ ἐνοικίασιν τῶν ἀλλ' ἢ Γερυσία, ἥτις, κατὰ τὸν Μάρτιον ἐνέκρινε τὴν ὀλικὴν εμποίησιν, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον δὲν εὗρεν εὐλογίαν εἰς τὴν πολυετὴ ἐνοικίασιν, καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς ἓν μόνον ἔτος, καὶ εἰς τὴν περὶ τῆς ἀντικειμένης συζήτησιν δὲν ἐπροσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς διὰ νὰ παρεννευθῇ, ὡς ἀπαρτίζοτο ἀπὸ τὸ ΛΔ΄ ψήφισμα. Ἐκ τούτων ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔδικαστο κατὰ πάντα λόγον νὰ μὴ προσέξῃ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς Γερυσίας, μ' ὅλα ταῦτα καὶ αὐτὴ ἡ τόσο ἀσυμβίβαστος μὲ τὰ προγνωμοδοτηθέντα καὶ μὲ τὰς ἐπικειμένας μεγάλας χρείας γνωμοδότησις τῆς ἐφυλάχθη, καὶ κανεὶς τῶν σωζομένων μύλων δὲν ἐνοικιάσθη περισσύτερον τῶ ἐνός ἔτους, πολλοὶ δὲ ἔμειναν ἀνενοικίαστοι, μὴ ὄντων προσφερτῶν διὰ τὴν ἐτήσιον ἐνοικίασιν.

Τὸ παραδοξότερον πάντων εἶναι ἡ παρεξήγησις τῶ 5^{ου} ἄρθρου τῶ Β΄ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως· διότι, ἐν ᾧ εἰς αὐτὸ πρίκειται λόγος περὶ διαθήσεως κτημάτων, τὸ 9^{ον} ἄρθρον τῶ φέροντος τύπον ψηφίσματος ἐγγράφει θέλει νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ τῆς Γερυσίας ἡ γνωμοδότησις καὶ ὡς πρὸς τὰ πολεμιφ' δια, τὴν ναυπηγήσιμον ξυλικὴν, τὰς ἐν τῷ ναυσάθμῳ καὶ μηχανουργίῳ ὕλας, τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ἐν γένει ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ἐνδύματα, ἐπιπλα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἡ ἀτοπία τῆς παρεξήγησεως εἶναι τόσο φανερά, ὥστε εἶναι περιττὴ ἡ ἀνάπτυξις· μ' ὅλα ταῦτα παρατηρήμεν ὅτι ἡ ἐκθεσις εἰς δημοπρασίαν τῆς εἰς τὸ Κατάκωλον εὐρισκόμενης ναυπηγησίμης ξυλικῆς, ἥτις ἐσῆπετο, καὶ διεπράζετο, μὴ ἔσσης κατορθωτῆς τῆς μετακομίσεώς της, ἐγενεν ὅτε ἡ ὑπαρξίς τῆς Γερυσίας δὲν διεφιλανεκεῖτο καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος. Ἡ δημοπρασία αὕτη δὲν ἔλαβε πέρας, διότι δὲν ἐπαρξιάθησαν προσφερταί· ἀλλ' ἀν' ἡ Γερυσία ἐνόμιζεν ὅτι ἀπαρτίζοτο ἡ γνωμοδότησις της, πῶς ἐσιόπητεν; Εἶναι βέβαιον ὅτι ἕκαστος τῶν Γραμματέων ἐφείλει νὰ δάσῃ ἀκριβῆ λόγον τῆς χρήσεως τῶ ἐμπιστευθέντος εἰς τὴν διαχείρησιν τῶ ὕλικῃ· ἡ διαχείρησις ὅμως αὕτη εἶναι ὅλως δι' ὅλην Διοικητικὴν, καὶ ἡ παρέμβασις τῶ γνωμοδοτικῶ συμβουλίου εἰς αὐτὴν ἠθέληεν εἶναι ὅχι μόνον παράδοξος, ἀλλὰ καὶ πάντῃ ἀτοπία.

Παράγραφος ΙΑ΄.

“Θεωρεῖσα, ὅτι, κατὰ τὸ 5^{ον} ἄρθρον τῶ Γ΄ Ψηφίσματος τῆς Δ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διανομὴ φόρων δὲν δύναται νὰ γῇ, εἰμὴ μὲ τὴν σύμπραξιν τῆς Γερυσίας.”

Ὅσον ἀληθὲς εἶναι τὸ ἀνωτέρω, ἄλλο τίς ποτε εἶναι βέβαιον ὅτι καμμία Φορολογία δὲν ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀν' ἀρχηγῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς

τῆς Κυβερνήσεως (καὶ ἡ Γερυσία δὲν ἦτον ἴσως ξένη εἰς τὴν παρακοήν των ταύτην), ἐφορολόγησαν παρανόμως, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀμέσως, καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων Γραμματέων διεμαρτυρήθη ἐπανέλημμένως κατὰ τῶν παλαιῶν ἐκείνων Φορολογιῶν· καὶ τότε ἦτον ὅ,τι ἐδύνατο νὰ πράξῃ ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις.

Παράγραφος ΙΒ΄.

“Θεωρεῖσα ὅτι ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία, ἀποτελούσα τὸ ὅ, μέρος τῆς Ἑλλην. Πολιτείας, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, δὲν ἐδύνατο νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.”

Ἡ παῦσις τῶν Δικαστηρίων, ἥτις κατηγορεῖται ὡς παρανομία, εἶναι ἀληθὲς ἐπ' ἀνόδους εἰς ὅσα εἰς ἰχνοῦντες νόμοι διατάγην ὡς τακτικὰ καὶ νόμιμα. Ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις εἶχε καθιερώσει ῥητῶς τὴν καθεστῶσαν τότε δικαστικὴν τάξιν ὡς σταθεράν καὶ ἀμετάβλητον, μέχρι τῆς κατ' ἐπανόληψιν Συνόδου τῶν Πληρεξουσίων, καὶ δὲν ἐσυγχώρητεν εἰμὴ ψιλὰς τροπολογίας· ἀλλ' ἡ Γερυσία, καταπατῶσα ὅσα ἡ Κυριάρχης Συνέλευσις εἶχε νομοθετήσει, ἐξέδωκε νέον ὁργανισμόν Δικαστηρίων, εἰς τὸν ὅποιον ἀντὶ ἀπλῶν τροπολογιῶν εἰσαξε μεταβολὰς καὶ παραλλοιώσεις πάντῃ ἀποτόλμους καὶ παρανόμους.

Διὰ τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκείνου τὸ γνωμοδοτικὸν τῶτο συμβῆλιν ἤρπασεν ἀπὸ τὰ Δικαστήρια τὴν δημοσιότητα, ἀφῆρεσε τὴν ψῆφον ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῶν δικαστῶν, ἀνέτρεψε τὰς νομίμους τῆς δικαιοσύνης βαθμοὺς, ἐσθ' ἔσθε τὴν πολύτιμον τῶν Δικαστηρίων ἀνεξαρτησίαν, εἰσήγαγε τὸ τρομερὸν τῶν ἐξαιρετικῶν ἐπιτροπῶν σύστημα, ἐτόλμησε τόσας ἄλλας ἀνομίας, τὰς ὅποιαις ἠθέληεν εἶναι μακρὸν νὰ ἐπαριθμήσωμεν.

Παρανομία προφανὴς καὶ ἀνατρεπτικὴ αὐτῶν τῶν νόμων τῆς Συνελεύσεως, καὶ τῶν ἀναλλοιώτων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, εἶναι ἡ σύστασις τῶν Δικαστηρίων ἐκείνων, τὰ ὅποια καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς μὲ βαρεῖς γογγυσμοὺς ἀπετροπιάζετο ὡς παράνομα· ὅχι μόνον ἦσαν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀκύρα, καὶ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἀνίχυρα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἰχυρότατος πάντων νόμος τῆς Δ΄ Συνελεύσεως τὰ εἶχεν ἤδη προκατηρημένα πραγματικῶς καὶ πρὶν τῆς ὑπαρξεώς των αὐτῆς. Ἡ Κυβέρνησις διακρύψασα τὰς ἐργασίας τῶν Δικαστηρίων ἐκείνων δὲν ἔκαμεν ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸν νόμον τῶτον, τὸν ὅποιον ἡ Γερυσία εἶχε παραβιάσει τόσο παράλῃμως.

Ἡ μεταρρύθμισις τῆς δικαστικῆς τάξεως εἶναι τῷ ὄντι ἀναγκαία, ἀλλὰ διατί, ὅταν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐζήτησε τόσο ἐπιμένως, τὴν ἀπέκρυψε τοσαύτης ἡ Γερυσία; Ἀπὸ τῆς 30 Μαΐου, ὅτε ἐστάλη τὸ διάγγελμα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπέρασε τίς ποτε καιρὸς, καὶ ἡ Γερυσία τὸ παρεκκλίπε μὲ προφάσεις ἀδικαιολογήτους, διὰ τέττε ἐπαύσαν κατὰ τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης. Τὸ χεῖρότερον εἶναι ὅτι εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Γερυσίας, καθ' ἣν οἱ Γραμματεῖς τῆς Δικαιοσύνης ἐπαρξιάθη διὰ ν' ἀναπτύξῃ τὸ μεταρρυθμητικὸν σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, ὅλοι σχεδὸν, ὅσοι διατρέβασιν σήμερον εἰς Σπέτσας, ἐναντιώθησαν ἰχυρο-

καὶ βέβαιον ὅτι ἔτε ἐπιτροπὴ ἐσωτήθη, καὶ αὕτη, ἔτε
καμία διαφρατὴ περὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας
ἐθετοῦντο. ὅθεν ὁ ἀνωτέρω παράγραφος, καθὼς καὶ
τὸ αὐτὸ ἀναγόμενον πρῶτον ἄρθρον τοῦ λεγομένου
ψηφίσματος, πίπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

Παράγραφος Γ.

“Ὅτι, κατὰ τὸν Δ' παράγραφον τοῦ αὐτοῦ, δὲν
ἔδυνάτο νὰ κάμῃ μεταβολὰς καὶ προσθαφαιρέσεις
εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις χω-
ρὶς τῆς συναρίσεως τῆς Γερουσίας.”

“Ὁ Δ' παράγραφος τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 337 ψηφίσματος ἔχει οὕτω.”

“Τὰ ἄρθρα β' καὶ γ' τοῦ Δ' ψηφίσματος τῆς
Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως ἀναβάλλονται.
ἡ δὲ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διευθύνει τὰς κατὰ ξηρὰν
καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ Κράτους. Χρεῖας δὲ
βελτιώσεως δοθείσης εἰς αὐτάς, κατὰ τὸ α' ἄρθρον
τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἀπαιτεῖται ἡ συναρῆσις
τῆς Γερουσίας.”

Τὸ ἄρθρον β' τοῦ Δ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ
Ἑλληνικῇ Συνελεύσει δίδει εἰς τὴν Κυβερνήτην τὴν
πληρεξουσιότητα νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν περὶ
ἀπογραφῆς νόμον, μὲ ὅσας τροπολογίας ἤθελε κρί-
νει ἀναγκαίας εἰς αὐτόν.

Εἰς τὸ ἄρθρον γ' τῆς αὐτοῦ ψηφίσματος γίνεται
λέγει περὶ τῶν ὑποσχεθησμένων ἀμειβῶν εἰς ἐθνι-
κὴν γῆν, εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἀνεπιλήπτως καθ'
ᾧρισμένον τινα χρόνον στρατιώτας καὶ ναύτας.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀμειβὴν εἰς γῆν δὲν ἐπερι-
διώρισεν εἰς κανένα στρατιώτην, ἢ ναύτην. Τὸν περὶ
ἀπογραφῆς νόμον ἔτε τὸν ἐτροπολόγησεν, ἔτε τὸν
ἐβάλεν εἰς ἐνέργειαν, ὥστε τὰ ἄρθρα β' καὶ γ' τῆς Δ'
ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσει ἀνεβλήθησαν,
ὡς ἀπαιτοῦσεν ὁ Δ' παράγραφος τοῦ α' ἄρθρου τῆς
ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας.

Εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι διὰ τὰς ἐπικρατούσας
ἐσωτερικὰς ταραχὰς, διὰ τὸ στενὸν τῆς χρεῖας, καὶ
πρὸ πάντων διὰ τὴν παντελὴ στέρησιν τῶν χρημα-
τικῶν μέσων, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐσχέδιαζεν,
ἢ ἐπεχείρητε νὰ πράξῃ τι περὶ δι' ἐργασίαν, ἢ
περὶ βελτιώσεως διοργανισμοῦ τῶν ἐλαφρῶν στρατευ-
μάτων, καθὼς τίποτε τοιούτων δὲν ἐπράξε καὶ ὡς πρὸς
τὰ τακτικά, ὥστε καὶ κατὰ τὸ πᾶν δὲν ἀντίβη
εἰς τὸν δ' παράγραφον τοῦ α' ἄρθρου τῆς προμνημο-
νευθέντος ψηφίσματος. Ἐπομένως καὶ ὁ γ' παρά-
γραφος τῆς λεγομένου ψηφίσματος τῆς Γερουσίας,
καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πηγάζον δεύτερον ἄρθρον τοῦ, πί-
πτουσιν ἐκ θεμελίων.

Παράγραφος Δ.

“Ὅτι, κατὰ τὸν Ε' παράγραφον τῆς αὐτῆς, δὲν ἔδύ-
νατο νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ Ε' ψήφισμα τῆς Δ'
Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ἀφορῶν τὰ περὶ ἀποζη-
μιώσεως.”

Τὸ Ε' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσει ἀφο-

ρᾷ τὸ γενικὸν μέτρον τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ὀφει-
λόμενων εἰς τὰς νήσους Ὑδραν, Πέτσας, καὶ Ψαράς, καὶ
τοὺς στρατιωτικοὺς τῆς ὑπερασπισθέντας τὰ Με-
σολόγγιον, εἰς τὰς πολεμήσαντας κατὰ τὴν Στε-
ρεάν Ἑλλάδα ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Καραϊσκάκην, εἰς
τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν στρα-
τιωτικά σώματα, εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς
Στερεᾶς Ἑλλάδος στρατεύματα, καὶ εἰς τὰς πλοιο-
άρχους τῶν τριῶν νήσων, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς πολλὰς
κοπάτητας, καὶ εἰς διαφόρους πολίτας, αἵτινες συγεί-
ερον εἰς ἐπὶ χερσὶ ἀμνηστίας, καὶ εἰς περιτάσεις
κρίσεως τῆς πατρίδος. Πάν γενικὸν μέτρον περὶ τῶν
τοιούτων ἀνεβλήθη καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συγε-
μερώθη καὶ κατὰ τοῦτο μὲ τὸν Ε' παράγραφον
τῆς α' ἄρθρου τοῦ ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσματος ὥστε
καὶ ὁ Δ' παράγραφος τοῦ φέροντος τύπου ψηφί-
σματος ἐγχράφη, καὶ τὸ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς γ'
ἄρθρον, πίπτουσι.

Ἀλλ' εἰς αὐτὴν παρατηρήσας ὅτι ἡ ἐκθεσις τῆς
γ' ἄρθρου εἶναι δολία, διότι λέγει, “Πᾶσα πράξις
περὶ ἐπικραδῆποτε ἀποζημιώσεως εἶναι ἀκύρος,” ἐν
ᾧ δὲν ἀναβάλλεται, κατὰ τὸ ἴδιον ψήφισμα τῆς
Γερουσίας ὑπ' Ἀρ. 337, πᾶσα πράξις ἀποζημιώ-
σεως (πρᾶγμα ἀδύνατον, καὶ ἀδίκον ἐν ταυτῷ!) ἀλλ'
ἡ περὶ ἀποζημιώσεων γενικὸν μέτρον
κατὰ τὸ Ε' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσει, ἡγε-
καὶ ἀνεβλήθη.

Παράγραφος Ε.

“Ὅτι, κατὰ τὸ β' ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσμα-
τος, ὡφείλει ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ πληροφα-
ρῇ τὴν Γερουσίαν ἀνευ ἀναβολῆς περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τοῦ Ταμείου, καθυποβάλλουσα εἰς αὐ-
τὴν κατὰλογον τῶν μέχρι τέλους τῆς παρελθούσης
μηνὸς Μαρτίου ὀφειλομένων ἐν γένει, καὶ τὸ κύμα-
θαικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν τριμηνίαν οὕτως
ἔδυνάτο νὰ λάβῃ μέτροντι εἰς τὰς ἐμπιπτούσας,
ἐλλείψεις, καὶ τὴν ἀπαιτημένην οἰκονομίαν, χωρὶς
νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.”

Ἡ Γερουσία ἐπληροφρήθη ἀπ' αὐτῆς τῆς συστά-
σεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ Ταμεῖον
ἦτο κενὸν καὶ κατὰ χρεῶν, τὸ ὅποιον ἐδὲ τὴν ἐλάν-
θκε πρὸ τῶν δοθεισῶν εἰς αὐτὴν πληροφροῦν δὲν
ἦτο κατορθωτὸν νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν
ὁ κατάλογος τῶν μέχρι τέλους Μαρτίου ὀφειλομέ-
νων ἐν γένει. Ὅτε καθ' ἡν ἐποχὴν ἡ Διοικητικὴ Ἐπι-
τροπὴ ἀνέλαβε τὰ χρέη τῆς, ἡ πρωτοσημείωσις
τῶν καταστίχων τῆς Οἰκονομίας ἔμεινεν ὀπίσω τῆς
σαρὰς ὀκτωβρίου μηνός, διὰ νὰ δοθῇ ἰσολογισμὸς
μέχρι τέλους Μαρτίου, ἐπρεπεν ὅχι μόνον ἡ πρωτο-
σημείωσις, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ βιβλία νὰ φθάσωσιν
ἕως ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τὸ ὅποιον μάλιστ' ἐκτελεσθῇ
ἐντὸς τῆς Αὐγούστου, καὶ ὡς πρὸς τὸ πᾶν σημι-
ωτέον ὅτι, διὰ τὰς διατρεχέσας ἀναμειβὰς ἐπὶ τῇ
ἀδύνατον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἑξαμηνίαν.

να λάβη ἀπὸ τὰς λοιπὰς Γραμματείας τὴν τακτικὴν τῶν λογαριασμῶν κατάστασιν, διότι ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, φέρεται εἶπεν, μὴ ἔχουσα τὰς ἐλέγχους τὰς ἐπιθεωρητῶν, καὶ τὰ φύλλα τῆς πληρωμῆς τῶν στρατιωτικῶν μισθοδοτῶν, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀκριβήτητα τῆς 1832, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τὴν δ' τριμηνίαν τοῦ 1831 δὲν ἐδύνατο χωρὶς αὐτῶν νὰ καταστρώσῃ καταλογὸν ὅπως ἀκριβῆ τῶν χρεωστικῶν εἰς τὸ στρατιωτικόν, μέχρι τέλους Μαρτίου.

Δὲν ἦτο δυνατόν ὡσαύτως νὰ δοθῇ καὶ ὁ ὑποθετικὸς λογαριασμὸς διὰ μίαν τριμηνίαν, διότι, ὡς ἐκ τῆς συμβάσεως ἀνωμαλίας, ἡ Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν πρώτη δὲν ἐγνώριζε τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔπρεπε νὰ προηγηθῶσιν αἱ ἐπιθεωρήσεις, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν Οἰκονομίαν, ἣτις ἐφρόντισε νὰ τὰς ζητήσῃ ἐγκαίρως· ἀλλὰ τὰς δυσκολίας ὅλας ταύτας ἐγνώριζεν ἡ Γερουσία, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς ἔκαμε μακρὰν ἀνάπτυξιν αὐτῶν, ὅτε πρῶτον κατὰ τὸν Ἀπρίλ. παρευρέθη εἰς μίαν τῶν Συνεδριάσεων αὐτῆς.

Ὅσον δὲ περὶ τῆς τελευταίας περιόδου τῆς προκειμένου παραγράφου, “Ὅτι δηλαδή ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐδύνατο νὰ λάβῃ μέτρον τι εἰς τὰς ἐμπιπτόσας ἐλλείψεις καὶ τὴν ἀπαιτημένην οἰκονομίαν, παρὰ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐν τοιαύτῳ μέτρῳ δὲν ἔλαβεν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς καθυπεββαλεν εἰς τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας διὰ τῆς οἰκονομικῆς μέτρας· ἀλλ' ἡ Γερουσία ἀναβάλλουσα τὴν ἀπάντησιν, ἡ καταπτώσα νὰ δώσῃ αὐτὴν παρακκλήσιν καὶ μετ' αὐτὰς τροπολογίας, αἱ ὁποῖαι ἐματίζοναν τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ταῦτα χωρὶς νὰ παρευρίσκειται εἰς τὴν συζήτησιν ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς, δὲν ἔπαυσε τῆ νὰ φέρῃ εἰς ἀμνηστὴν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις μὲν ὅλα ταῦτα σεβασμένα τὰ ἐψηφισμένα δὲν ἠθέλησέ ποτε νὰ λάβῃ καὶ ἐν μέτρῳ μὴ ἐπιτρεπόμενον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν νόμον. Καὶ ὁ πέμπτος λοιπὸν παράγραφος, καὶ τὸ κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ τέταρτον ἄρθρον τῆς λεγομένου ψηφίσματος, εἶναι διόλου ἀπροσάρεστα.

Παράγραφος 5.

“Ὅτι κατὰ τὸ 5^{ον} ἄρθρον τῆς αὐτῆς ψηφίσματος, „τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλου νὰ ὀρκισθῶσιν ἐπισήμως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τούτου, „ ἡ Γερουσία γνωρίζει καλῶς ὅτι, ἐν ᾧ τὸ περὶ τῆς τελετῆς τῆς ὀρκιστικῆς προγράμμα ἐγένετο, καὶ ὑπεγράφη ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀνεβλήθη, μετὰ τὴν εἰδησιν καὶ συγκατάθεσιν αὐτῆς τῆς ἰδίας Γερουσίας, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν μελῶν αὐτῆς, κατὰ τῶν ὁρίων ἦτο γενικὴ ἡ ἀναγκαστικὴ τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ἐμελλόν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν ὅρκον, καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου· εἶναι λοιπὸν ὅχι μόνον παράξετον, ἀλλὰ καὶ μεγίστης ἀγνώμοσύνης δεῦμα

τὸ νὰ κατηγορηταί σήμερον ὅτι τότε ἐγένετο πρὸς σωτηρίαν τῆς.

Παράγραφος 7.

“Θεωρῆσα ὅτι δὲν ἐφυλάχθησαν τὰ ἐψηφισμένα, „ νὰ εἰς τὴν ἐνοικίᾳσιν τῶν ἐθνικῶν προσόδων, οὐτὲ „ εἰς τὴν πολυετῇ ἐνοικίᾳσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, „ καὶ τὴν αὐτῶν ἐκποίησιν, „

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ μὲν ὅλον ὅτι προὔπῃρχεν ἤδη ἡ συγκατάθεσις τῆς Γερουσίας εἰς τὴν ἐνοικίᾳσιν τῶν προσόδων τῆς 1833 ἔτους, ἐφρόντισε νὰ λάβῃ ἐκ νέου τὴν γνωμοδότησιν τῆς, καὶ νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτὴν τὸ ὑπ' Ἀρ. Α' ψηφίσμα· ὅτε δὲ διὰ τὴν ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῶν στρατιωτικῶν ἠναγκάσθη νὰ μετενοικιάσῃ ὅλας τὰς προσόδους, πάλιν ἐσυγκάλεσεν αὐτὴν εἰς ἑκτακτὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου, καὶ σύμφωνα μετ' αὐτὴν ἔλαβε τὸ μέτρον τῆς γενικῆς μετενοικιάσεως, ὡς φαίνεται εἰς τὰ πρακτικά τῆς ἐκτάκτου ἐκείνης συνεδριάσεως. Εἰς δὲ τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις, καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅχι μόνον δὲν ἐπραξέτι παρὰ τὰ ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους, ὅπου διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνωμαλίαν ἐπληροφρήθη ὅτι ἐγέναντο καταχρήσεις, ὡς εἰς τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις τῆς Λακεδαιμόνους, ἐφρόντισε νὰ καταργήσῃ αὐτὰς μέχρις ἀκριβοῦς ἐξετάσεως· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνέβηλε κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου καὶ τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις, καὶ τὰς συγχρησμένας ἀπὸ τὸν νόμον ἐκποιήσεις, καὶ ἐπεριώρισεν αὐτὰς ἐντὸς τῆς Ναυπλίας μόνον, ὅπου ἐδύνατο νὰ προσέξῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν ἐψηφισμένων. Εἶναι φανερόν λοιπὸν ὅτι καὶ ὁ παράγραφος οὗτος, καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἀναγόμενα ἔκαστον ἄρθρον τοῦ φέροντος τύπον ψηφίσματος ἐγγράφου εἶναι χωρὶς βλάσιν.

Εἰς τὸ 5^{ον} ἄρθρον γίνεται λόγος περὶ κτημάτων διωρισμένων εἰς δημόσια καταστήματα, καὶ περὶ τῆς λιμένος τῆς Ναυπλίας, ἐν ᾧ ἐκποιήσεις κτημάτων διωρισμένων εἰς δημόσια καταστήματα δὲν ἐγένοντο· ἡ δὲ ἐκποίησις τῆς παραλίου Ναυπλίας ἐπροβλήθη καὶ ἐσυζητήθη ἐπὶ τῆς μακαρίτης Κυβερνήτης, καὶ ἐγκριθῆσα καθυπεβλήθη τὴν 20 Μαΐου 1831 διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 3,683 διαγγέλματος εἰς τὴν Γερουσίαν, ἣτις διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της ὑπ' Ἀρ. 233 τὴν παρεδέχθη. Πρὸ δὲ τῆς συστάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν 8 Μαρτίου τῆς παρόντος ἔτους, ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 920 πράξεως διατάχθη νὰ τὴν ἐνεργήσῃ. Μὲν ὅλα ταῦτα ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐφρόντισε νὰ λάβῃ ἐκ νέου ὅλας τὰς περὶ τῆς ἀντικειμένης τῆς πληροφορίας, καὶ ὅπως ἀπεφάσισε νὰ διατάξῃ τὴν ἐκποίησιν ὡς ἀναγκαστικὴν καὶ εἰς τὴν καθαρύτητα, καὶ εἰς τὴν καλλωπισμὸν τῆς πόλεως, ὡφελίμων αὐτὴν τὴν ὑγίαν τῶν κατοικούντων αὐτῆς, καὶ μὴδ' ὡς ἐπὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα.

(ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.)

γινώσκοντες εἰς τὴν σύστασιν τῶν Δικαστηρίων, τὰ ὅποια ἐθεωροῦντο, ὡς ἔλεγον, ἐπικίνδυνα εἰς τὴν παρεῖσαν τοιαύτων πράξεων κατάστασιν πῶς λοιπὸν ἴσμεν σήμερον ναυπηγῆσαι τὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπαυσε τὴν δικαστικὴν ταύτην, τῆς ὁποίας τὴν νόμιμον σύστασιν αὐτὴ μὲν ἐπιστάθησε μὲν πάντα τρόπον νὰ φέρῃ εἰς ἐκδασιν, ἐκτελεσθῇ δὲ ἐπολέμηται ὅσον, καὶ ὅπως ἠμπόρεσαν;

Παράγραφος II'.

“Θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ἀνήκει εἰς τὴν Γερουσίαν, κατὰ τὸ β' ἄρθρον τῆς ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσματος τῆς ἰδίας, καὶ ὁ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ ὑπεργικῶν σώματος, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 14301 ψήφισμα, δὲν ἐδύνατο νὰ μεταβληθῇ χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν.”

Τίποτε ὑγιὲς δὲν ὑπάρχει οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν παράγραφον. Ἰδὲ ὅλον τὸ κείμενον τῆς β' ἁφθαρ τῆς ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας.

“Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνάξῃ τὰς ὑπάρχοντας πόρους τῆς Κράτους καὶ νὰ πληροφρήσῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς ἐνεσώσεως καταστάσεως τῆς ἐθνικῆς ταμείας, καθυποβάλλουσα εἰς αὐτὴν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους τῆς παύσαντος Μαρτίου παρὰ τῆς ἐθνικῆς ταμείας ὀφειλομένων ἐν γένει θέλει προσέτι ὑποβάλλει καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν τριμηνίαν, καὶ θέλει λάβει τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας περὶ τῆς ποιότητος εἰς πᾶσαν συμπίπτουσαν ἑλλειψιν καὶ ἀπαγεμένην οικονομίαν.”

Ἀπὸ ποῖον μέρος τῆς ἁφθαρ τούτης πηγάζει, ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ἀνήκει εἰς τὴν Γερουσίαν;

“Ὅσον διὰ τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὅποιον μόνον ἀνήκει ὁ ἔλεγχος τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν, τὴν ἑνὴν μὲν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ ὑπεργικῶν σώματος ἀλλὰ ποῖος νόμος ἐδιώρισε τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας εἰς τὴν μεταβλητὴν τῆς προσωπικῆς αὐτῆς; Τὸ ὑπ' Ἀρ. 14301 ΛΔ' ψήφισμα, τὸ ὅποιον φέρεται εἰς μαρτυρίαν, λέγει ῥητῶς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Ὁργανισμὸς τῆς Λογιστικῆς καὶ Ἐλεγκτικῆς Συμβουλίου.

“23. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον σύγκεται ἀπὸ τρία μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.”

“Ἡ Κυβέρνησις διορίζει ἐπίσης τὰς ὑπαλλήλους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τῆς προσηρημένων εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ παρεστειρωμένον παρ' αὐτῆς σχέδιον.”

“24. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ ὑπεργικῶν σώματος, καὶ ἀναφέρεται ἀμέσως πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους.”

Ὁ νόμος εἶναι σαφής, καὶ ἡ Κυβέρνησις τίποτε ἄλλο δὲν ἔκαμεν, εἰμὴ νὰ τὸν προσαρμόσῃ ἅλ' αὐτὸ

τὸ ἴδιον ΛΔ' ὑπ' Ἀρ. 14301 ψήφισμα, τὸ περιέχον τὸν ὁργανισμὸν τῆς Ἐλεγκτικῆς Συμβουλίου, περιέχει καὶ τὸν ὁργανισμὸν τῆς Γερουσίας. Ἀπεδείξαμεν ἀνωτέρω πόσον τὸν ἐσεβάσθη ἀπό τινος καίμην μὴ ἀρεσθῆσα δὲ εἰς τοῦτο θέλει νὰ ἀντιποιηθῇ καὶ ὅτι δὲν ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ νόμος!

Παράγραφος ΙΔ'.

“Ὁφείλιστα νὰ ὑπερασπίζεται ὡς φύλαξ τῶν νόμων τὰ συμφέροντα τῶν ἐθνικῶν, κατὰ τὸ β' ψήφισμα τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ νὰ μὴ παραβλέπῃ τὸν πολίτην στερούμενον τῶν ἀναφαρέτων δικαίων τε.”

Οὐτε τὸ β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, ἔτε κανὲν ἄλλο κατέστησε τὴν Γερουσίαν φύλακα τῶν νόμων. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ὑπῆρξε ποτε, κατὰ τὸ αὐτὸ β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ καταστατικὸν αὐτῆς, εἰμὴ ἀπλὴν γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον. Ἡ γνωμοδοτικὴς τῆς ἦτο τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰς τὰ περὶ διαθήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὰ ἀφαιρούμενα τὰς οἰκονομικὰς πόρους τοῦ ἔθνους, καὶ μὴ ὅλα ταῦτα οὐδὲ τὴν τὸ ἀληθὲς καὶ ὑπαγορευόμενον ἀπὸ τὸν νόμον δικαίωμα τῆς ἡγεύσεως νὰ διατηρήσῃ, καὶ τὸ ἀφαιρῇ εἰς παρελθούσας ἐποχὰς νὰ καταπατηθῇ μὲ ἀσυγχώρητον ἴσως σιωπῇ.

Ἀφ' οὗ ἀπεδείχθη ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀδιαφιλοκεντικῆς ὑπάρξεώς της ἡ Γερουσία εἶχε ποτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ψηφίσματα, ὑπαρχούσης τῆς νομοτελεστικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ἀνήκει, κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἡ πρόσκεψις, καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν ψηφισμάτων, καθυποβαλλομένων μόνον τούτων εἰς τὴν γνωμοδοτικὴν τῆς Γερουσίας, ὅταν δὲν ἦναι ὅλως διόλου διοικητικὰ καὶ μετὰ τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν, καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀνάγειν τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὸ φέρειν τύπον ψηφίσματος ἀνίσχυρον, καὶ ὅλως ἄκυρον ἔγγραφον, μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς σκοπῆς τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων ἐγγράφων, καὶ τῶν πιθανῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, ἂν δὲν ληφθῇ ἔγκαιρος πρόνοια.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπεβίωσιν τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, μέρος τῶν Γερουσιαστῶν ἐσχέδιασαν νὰ διατηρήσωσιν ἀσάλευτον τὴν γερουσιαστικὴν θέσιν των, ὁποῖαν τύχην καὶ ἂν ἤθελε λάβει ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους· ὠφελομένοι ἀπὸ τὴν καταστατικὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν πρὸς ὧραν ἔλαβεν ἡ Γερουσία, ὑπαγόρευσαν τὰ ὑπ' Ἀρ. 277 καθήκοντα τῆς τότε συστηθείσης τριμελὲς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν ἐλησμόνησαν νὰ προσλάβωσι δι' αὐτῶν δικαίωματα, τὰ ὅποια τὸ καταστατικὸν τῆς Γερουσίας β' ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀργεῖ, ὅχι μόνον δὲν ἐχορήγει εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ῥητῶς ἀπηγόρευε. Μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν θέλοντες νὰ λάβωσιν ἐπὶ κλειστὴν ἐπιβρῆσιν εἰς τὴν τότε συγκαλεσθεῖσαν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐμπόδισαν τὴν ἐνῶσιν τῶν Πληρεξουσίων τῶν Ἐθνικῶν, ἐπαινεμένην ἀπὸ τῶν φρονιμωτέρων καὶ εὐλαβιστέρων,

ἐξῆψαν τὰ πάθη, καὶ ἔφερον τὴν εἰς Ἀργεὺς κατα-
στροφὴν τῆ παρελθόντος Δεκεμβρίου καὶ τὸν ἐμφύ-
λιον πόλεμον, τῆ ὁποῖα τὰ ἐπακόλουθα δεινὰ ἐσά-
λευτάν ἐκ θεμελίων τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοι-
νανίας, καὶ ἤθελον τὴν σύρει εἰς τὸν παντελῆ ὕλεθρον
τῆς, ἀν' ἣ θεία ἀντίληψις δὲν ἔφθανεν εἰς βοήθειάν
τῆς, διὰ τῆς εὐμενῆς προσπαθείας τῶν εὐεργετιδῶν
τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, καὶ δὲν ἐχρήγη εἰς αὐτὴν τὸν
ὅσον οὐπω ὡς σωτῆρα περιμενόμενον Βασιλέα τῆς.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν καὶ εἰς ταύτην τὴν
περίστασιν δὲν ἀπελπίθησαν μ' ὅλον τῆτο, καὶ εἰς τὴν
κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλ. σύστασιν τῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς ἐφρόντισαν δίδοντας τὰ καθήκοντα αὐτῆς
διὰ τῆ ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας
να προδίσωσιν αὐτοῖς εἰς ἑαυτὸς νέα δικαιώματα
μὴ χορηγούμενα ἀπὸ τὰ ψηφίσματα τῆς Ἀργεὺς.

Τὸ Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Προνοίᾳ Συνελεύσεως,
ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς διαφωνίας τῶν ἀρχῶν, αἰγίνες
ἐκινδύνευσαν νὰ παραλύσωσι τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ γνω-
μοδότησις τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως, προ-
τεινόντων νὰ παύσῃ πᾶσα περὶ ἀρχῶν ἀμφισβήτησις
καὶ νὰ ἀνατεθῇ ἡ λύσις τῆς προβληματικῆς ὑπέρξεως
τῆς Γερουσίας εἰς τὸν Βασιλέα, ὡς εἰς αὐτὸν μόνον
ἀνήκοντα, δὲν ἤμπορεῖτε νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἀθρόους
τάξεις, οἵτινες σκοπὸν ἔθεντο νὰ ἐπιβάλλωσιν ἑαυτοῖς
καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Βασιλικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ διατηρήσωσι
τὰ ὁποῖα δι' ἰδίων τῶν ψηφισμάτων προσέλαβον δι-
καιώματα. Ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς γενομένη τύμβασις, μ' ὅλον ὅτι μὴ ἔχουσα
ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ τὴν παύσιν τῶν περὶ ἀρχῶν συ-
ζητήσεων, φυλαττομένων τῶν ἀμειβάων φρονημάτων,
καὶ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης ἀφορμῆς εἰς ἐπανάληψιν
τῶν αὐτῶν συζητήσεων καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτε-
ρικῆς ἡσυχίας μέχρι τῆς ὅσον ἔτι περιμενομένης
ἀδείξεως τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος, δὲν ἐσυμβιβάζετο
μὲ τὰ χέδια τῶν ἀνθρώπων τῆτω, καὶ ἀφαίρεσα καὶ
αὐτὰς τὰς τελευταίας ἐλπίδας τῶν, τὰς ἔκαμε νὰ
λάβωσι τὰ μέτρα τῆς λαθραίας καὶ ἀνευ διαβητήρι-
ἀναχωρήσεώς των, καὶ τῆς ἐκδόσεως διακηρύξεων καὶ
ἐγγράφων ὑπὸ τύπον ψηφισμάτων, διὰ τῶν ὁποίων
ἐλπίζουσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν, τὸ νὰ
ἐπιβάλλωσι δηλ. ἑαυτοῖς εἰς τὴν Βασιλικὴν. Ὅσον
μέγα καὶ ἀσυγχώρητον λογισθῇ τὸ τόλμημα τῆτο,
δὲν ἀμφισβιάλλομεν ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς
ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα ἔστα θέλει τὸ μηδενίσι. Δὲν
εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀνεπίφθον τὸ τόλμημα ὡς πρὸς
τὰ ἀποτελέσματά τ' ἐντὸς τῆς Κράτης εἰς τὴν πε-
ρῆσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Δὲν γνωρίζουσιν
ἔτι τί συμβαίνει ὡς πρὸς τὴν Γερουσίαν, δὲν εἶναι
ἔργον ἐκάστη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν
ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερ-
νήσεως συζητήθηται ἐπὶ πολὺ ἔμμενον ἀδιάλυτοι δὲν
εἶναι εὐκολοδιάκριτοι εἰς τὸν τυχόντα ἀν τὸ φέρειν

τύπον ψηφίσματος ἐγγράφον ἢ ἢ νόμιμον, ἢ πα-
ράνομον. ἔπειτα τὸ ἐγγράφον τῆτο, μὲ γενικὴς ἀφο-
ρισμὸς καὶ χωρὶς ῥητῶς νὰ σαφινίζη τι, θέλει νὰ
προσάψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν εὐθύναις ἀνυπάρκτων
παρανομιῶν, καὶ καταχρήσεων δὲν εἶναι παράδοξον
πολλοὶ ἀπαγώμενοι νὰ πιστεύσωσι τὸ ὅλον, ἢ μέρος,
ἄλλοι δὲ καὶ μὴ πιττεύοντες, νὰ ὠφεληθῶσι μ' ὅλον
τῆτο, καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἰδιοτελείας καὶ σφετερισμῶ
τῶν δημοσίων νὰ θεμελιόνωσι, εἰς τὸ φέρειν τίπον
ψηφίσματος ἐγγράφον, τὴν ἀρετὴν τῆς πρὸς τὰς
νομίμας ἀρχὰς ὀφειλομένης εὐπείθειας, καὶ νὰ ἐξα-
κοληθῶσιν, ἢ καὶ νὰ ἐπεκτείνωσι τὸ σύστημα τῶν κα-
ταχρήσεων, τὸ ἐπ' ὅν με ὅλας τὰς δυνατὰς τρόπους
ἐπροσπάθησε νὰ συστήλῃ ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι ἔργον
τῶν ἀξιομακτικῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ νόμος ἐμπιστεύεται
τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν, νὰ χαρακτηρίσωσι τὸ μέγεθος
καὶ τὴν φύσιν τῶν προεκτεθέντων ἐγκλημάτων καὶ ὡς
πρὸς τὸν σκοπὸν, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα. Οἱ
ὑπ' φαινόμενοι θεωρῶντες καὶ τὴν στάσιν τῶν πραγ-
μάτων, καὶ μάλιστα τὴν προσέγγισιν τῆς ἀφίξεως
τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλέως ἡμῶν, δὲν
νομίζουσιν εὐλογον νὰ συστήσωσιν εἰς τὴν Κυβερ-
νησιν μέτρα ἀπότομῃ, τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλην περί-
στασιν ἤθελον εἶναι καὶ ἀπολύτως ἀναγκαστικὰ, καὶ ὑποχρε-
ωτικὰ δι' αὐτὴν, ὅφ' ἔλασταν πρὸ πάντων νὰ φροντίζη
περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς Κράτης· νομίζουσιν
ὁμως χρέος τῶν νὰ προτείνωσι τὸ νὰ ληθῶσι μέτρα
κατάλληλα εἰς τὸ νὰ πληροφρήτωσι τὰς λαὸς περὶ
τῆς ἀληθείας τῶν διατρέχόντων, καὶ νὰ ὀδηγήσωσι τὰς
εἰς τὰς ἐπὶ ἀρχαίας πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς.

Τοιαῦτα μέτρα νομίζοντες ἢ ἐκδίδει ἐγκυκλίον
ἀναλόγῳ, σαφὲς ὅσον ἐνεστί, καὶ προτρεπτικῶν εἰς
ἡσυχίαν καὶ ὑποταξίαν· εἰς τινὰ δὲ μέρη καὶ ἢ ἀποστολὴ
ἀνθρώπων ἰκανῶν νὰ ἐμπνεύσωσιν ἐμπιστοσύνην, καὶ
νὰ πληροφρήτωσι τοὺς πολίτας περὶ τῆς ἀληθείας
τάξεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν
καὶ ἡ περιμενομένη προτεχὴς ἀφίξις τῆς Α. Μεγαλει-
ότητος καὶ τῆς Ἀντιβασίλειας, καὶ τὰ γενικὰ συμφέ-
ροντα τῆς πατρίδος, καὶ αὐτὰ τὰ ἰδιότῳ, τὰς ὑπα-
γορεύουσι νὰ φυλάξωσι.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1832.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως

Ὁ τῆς Βασιλικῆς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτ. εἰς τὴν αὐτοῦ τοῦ Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Χ. ΚΑΘΑΡΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ αὐτοῦ ἀνεστημένου ἱασηαίου ἢ Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος θέλει
ἐκδοῦνται ἐκαστὴν ἡμέραν, ἐκαστῇ σελίδι διηρημένης εἰς τρεῖς στή-
λαις, ἡ 1^η στήλη καὶ 2^η στήλη καὶ 3^η στήλη καὶ 4^η στήλη καὶ 5^η στήλη καὶ 6^η στήλη καὶ 7^η στήλη καὶ 8^η στήλη καὶ 9^η στήλη καὶ 10^η στήλη καὶ 11^η στήλη καὶ 12^η στήλη καὶ 13^η στήλη καὶ 14^η στήλη καὶ 15^η στήλη καὶ 16^η στήλη καὶ 17^η στήλη καὶ 18^η στήλη καὶ 19^η στήλη καὶ 20^η στήλη καὶ 21^η στήλη καὶ 22^η στήλη καὶ 23^η στήλη καὶ 24^η στήλη καὶ 25^η στήλη καὶ 26^η στήλη καὶ 27^η στήλη καὶ 28^η στήλη καὶ 29^η στήλη καὶ 30^η στήλη καὶ 31^η στήλη καὶ 32^η στήλη καὶ 33^η στήλη καὶ 34^η στήλη καὶ 35^η στήλη καὶ 36^η στήλη καὶ 37^η στήλη καὶ 38^η στήλη καὶ 39^η στήλη καὶ 40^η στήλη καὶ 41^η στήλη καὶ 42^η στήλη καὶ 43^η στήλη καὶ 44^η στήλη καὶ 45^η στήλη καὶ 46^η στήλη καὶ 47^η στήλη καὶ 48^η στήλη καὶ 49^η στήλη καὶ 50^η στήλη καὶ 51^η στήλη καὶ 52^η στήλη καὶ 53^η στήλη καὶ 54^η στήλη καὶ 55^η στήλη καὶ 56^η στήλη καὶ 57^η στήλη καὶ 58^η στήλη καὶ 59^η στήλη καὶ 60^η στήλη καὶ 61^η στήλη καὶ 62^η στήλη καὶ 63^η στήλη καὶ 64^η στήλη καὶ 65^η στήλη καὶ 66^η στήλη καὶ 67^η στήλη καὶ 68^η στήλη καὶ 69^η στήλη καὶ 70^η στήλη καὶ 71^η στήλη καὶ 72^η στήλη καὶ 73^η στήλη καὶ 74^η στήλη καὶ 75^η στήλη καὶ 76^η στήλη καὶ 77^η στήλη καὶ 78^η στήλη καὶ 79^η στήλη καὶ 80^η στήλη καὶ 81^η στήλη καὶ 82^η στήλη καὶ 83^η στήλη καὶ 84^η στήλη καὶ 85^η στήλη καὶ 86^η στήλη καὶ 87^η στήλη καὶ 88^η στήλη καὶ 89^η στήλη καὶ 90^η στήλη καὶ 91^η στήλη καὶ 92^η στήλη καὶ 93^η στήλη καὶ 94^η στήλη καὶ 95^η στήλη καὶ 96^η στήλη καὶ 97^η στήλη καὶ 98^η στήλη καὶ 99^η στήλη καὶ 100^η στήλη καὶ 101^η στήλη καὶ 102^η στήλη καὶ 103^η στήλη καὶ 104^η στήλη καὶ 105^η στήλη καὶ 106^η στήλη καὶ 107^η στήλη καὶ 108^η στήλη καὶ 109^η στήλη καὶ 110^η στήλη καὶ 111^η στήλη καὶ 112^η στήλη καὶ 113^η στήλη καὶ 114^η στήλη καὶ 115^η στήλη καὶ 116^η στήλη καὶ 117^η στήλη καὶ 118^η στήλη καὶ 119^η στήλη καὶ 120^η στήλη καὶ 121^η στήλη καὶ 122^η στήλη καὶ 123^η στήλη καὶ 124^η στήλη καὶ 125^η στήλη καὶ 126^η στήλη καὶ 127^η στήλη καὶ 128^η στήλη καὶ 129^η στήλη καὶ 130^η στήλη καὶ 131^η στήλη καὶ 132^η στήλη καὶ 133^η στήλη καὶ 134^η στήλη καὶ 135^η στήλη καὶ 136^η στήλη καὶ 137^η στήλη καὶ 138^η στήλη καὶ 139^η στήλη καὶ 140^η στήλη καὶ 141^η στήλη καὶ 142^η στήλη καὶ 143^η στήλη καὶ 144^η στήλη καὶ 145^η στήλη καὶ 146^η στήλη καὶ 147^η στήλη καὶ 148^η στήλη καὶ 149^η στήλη καὶ 150^η στήλη καὶ 151^η στήλη καὶ 152^η στήλη καὶ 153^η στήλη καὶ 154^η στήλη καὶ 155^η στήλη καὶ 156^η στήλη καὶ 157^η στήλη καὶ 158^η στήλη καὶ 159^η στήλη καὶ 160^η στήλη καὶ 161^η στήλη καὶ 162^η στήλη καὶ 163^η στήλη καὶ 164^η στήλη καὶ 165^η στήλη καὶ 166^η στήλη καὶ 167^η στήλη καὶ 168^η στήλη καὶ 169^η στήλη καὶ 170^η στήλη καὶ 171^η στήλη καὶ 172^η στήλη καὶ 173^η στήλη καὶ 174^η στήλη καὶ 175^η στήλη καὶ 176^η στήλη καὶ 177^η στήλη καὶ 178^η στήλη καὶ 179^η στήλη καὶ 180^η στήλη καὶ 181^η στήλη καὶ 182^η στήλη καὶ 183^η στήλη καὶ 184^η στήλη καὶ 185^η στήλη καὶ 186^η στήλη καὶ 187^η στήλη καὶ 188^η στήλη καὶ 189^η στήλη καὶ 190^η στήλη καὶ 191^η στήλη καὶ 192^η στήλη καὶ 193^η στήλη καὶ 194^η στήλη καὶ 195^η στήλη καὶ 196^η στήλη καὶ 197^η στήλη καὶ 198^η στήλη καὶ 199^η στήλη καὶ 200^η στήλη καὶ 201^η στήλη καὶ 202^η στήλη καὶ 203^η στήλη καὶ 204^η στήλη καὶ 205^η στήλη καὶ 206^η στήλη καὶ 207^η στήλη καὶ 208^η στήλη καὶ 209^η στήλη καὶ 210^η στήλη καὶ 211^η στήλη καὶ 212^η στήλη καὶ 213^η στήλη καὶ 214^η στήλη καὶ 215^η στήλη καὶ 216^η στήλη καὶ 217^η στήλη καὶ 218^η στήλη καὶ 219^η στήλη καὶ 220^η στήλη καὶ 221^η στήλη καὶ 222^η στήλη καὶ 223^η στήλη καὶ 224^η στήλη καὶ 225^η στήλη καὶ 226^η στήλη καὶ 227^η στήλη καὶ 228^η στήλη καὶ 229^η στήλη καὶ 230^η στήλη καὶ 231^η στήλη καὶ 232^η στήλη καὶ 233^η στήλη καὶ 234^η στήλη καὶ 235^η στήλη καὶ 236^η στήλη καὶ 237^η στήλη καὶ 238^η στήλη καὶ 239^η στήλη καὶ 240^η στήλη καὶ 241^η στήλη καὶ 242^η στήλη καὶ 243^η στήλη καὶ 244^η στήλη καὶ 245^η στήλη καὶ 246^η στήλη καὶ 247^η στήλη καὶ 248^η στήλη καὶ 249^η στήλη καὶ 250^η στήλη καὶ 251^η στήλη καὶ 252^η στήλη καὶ 253^η στήλη καὶ 254^η στήλη καὶ 255^η στήλη καὶ 256^η στήλη καὶ 257^η στήλη καὶ 258^η στήλη καὶ 259^η στήλη καὶ 260^η στήλη καὶ 261^η στήλη καὶ 262^η στήλη καὶ 263^η στήλη καὶ 264^η στήλη καὶ 265^η στήλη καὶ 266^η στήλη καὶ 267^η στήλη καὶ 268^η στήλη καὶ 269^η στήλη καὶ 270^η στήλη καὶ 271^η στήλη καὶ 272^η στήλη καὶ 273^η στήλη καὶ 274^η στήλη καὶ 275^η στήλη καὶ 276^η στήλη καὶ 277^η στήλη καὶ 278^η στήλη καὶ 279^η στήλη καὶ 280^η στήλη καὶ 281^η στήλη καὶ 282^η στήλη καὶ 283^η στήλη καὶ 284^η στήλη καὶ 285^η στήλη καὶ 286^η στήλη καὶ 287^η στήλη καὶ 288^η στήλη καὶ 289^η στήλη καὶ 290^η στήλη καὶ 291^η στήλη καὶ 292^η στήλη καὶ 293^η στήλη καὶ 294^η στήλη καὶ 295^η στήλη καὶ 296^η στήλη καὶ 297^η στήλη καὶ 298^η στήλη καὶ 299^η στήλη καὶ 300^η στήλη καὶ 301^η στήλη καὶ 302^η στήλη καὶ 303^η στήλη καὶ 304^η στήλη καὶ 305^η στήλη καὶ 306^η στήλη καὶ 307^η στήλη καὶ 308^η στήλη καὶ 309^η στήλη καὶ 310^η στήλη καὶ 311^η στήλη καὶ 312^η στήλη καὶ 313^η στήλη καὶ 314^η στήλη καὶ 315^η στήλη καὶ 316^η στήλη καὶ 317^η στήλη καὶ 318^η στήλη καὶ 319^η στήλη καὶ 320^η στήλη καὶ 321^η στήλη καὶ 322^η στήλη καὶ 323^η στήλη καὶ 324^η στήλη καὶ 325^η στήλη καὶ 326^η στήλη καὶ 327^η στήλη καὶ 328^η στήλη καὶ 329^η στήλη καὶ 330^η στήλη καὶ 331^η στήλη καὶ 332^η στήλη καὶ 333^η στήλη καὶ 334^η στήλη καὶ 335^η στήλη καὶ 336^η στήλη καὶ 337^η στήλη καὶ 338^η στήλη καὶ 339^η στήλη καὶ 340^η στήλη καὶ 341^η στήλη καὶ 342^η στήλη καὶ 343^η στήλη καὶ 344^η στήλη καὶ 345^η στήλη καὶ 346^η στήλη καὶ 347^η στήλη καὶ 348^η στήλη καὶ 349^η στήλη καὶ 350^η στήλη καὶ 351^η στήλη καὶ 352^η στήλη καὶ 353^η στήλη καὶ 354^η στήλη καὶ 355^η στήλη καὶ 356^η στήλη καὶ 357^η στήλη καὶ 358^η στήλη καὶ 359^η στήλη καὶ 360^η στήλη καὶ 361^η στήλη καὶ 362^η στήλη καὶ 363^η στήλη καὶ 364^η στήλη καὶ 365^η στήλη καὶ 366^η στήλη καὶ 367^η στήλη καὶ 368^η στήλη καὶ 369^η στήλη καὶ 370^η στήλη καὶ 371^η στήλη καὶ 372^η στήλη καὶ 373^η στήλη καὶ 374^η στήλη καὶ 375^η στήλη καὶ 376^η στήλη καὶ 377^η στήλη καὶ 378^η στήλη καὶ 379^η στήλη καὶ 380^η στήλη καὶ 381^η στήλη καὶ 382^η στήλη καὶ 383^η στήλη καὶ 384^η στήλη καὶ 385^η στήλη καὶ 386^η στήλη καὶ 387^η στήλη καὶ 388^η στήλη καὶ 389^η στήλη καὶ 390^η στήλη καὶ 391^η στήλη καὶ 392^η στήλη καὶ 393^η στήλη καὶ 394^η στήλη καὶ 395^η στήλη καὶ 396^η στήλη καὶ 397^η στήλη καὶ 398^η στήλη καὶ 399^η στήλη καὶ 400^η στήλη καὶ 401^η στήλη καὶ 402^η στήλη καὶ 403^η στήλη καὶ 404^η στήλη καὶ 405^η στήλη καὶ 406^η στήλη καὶ 407^η στήλη καὶ 408^η στήλη καὶ 409^η στήλη καὶ 410^η στήλη καὶ 411^η στήλη καὶ 412^η στήλη καὶ 413^η στήλη καὶ 414^η στήλη καὶ 415^η στήλη καὶ 416^η στήλη καὶ 417^η στήλη καὶ 418^η στήλη καὶ 419^η στήλη καὶ 420^η στήλη καὶ 421^η στήλη καὶ 422^η στήλη καὶ 423^η στήλη καὶ 424^η στήλη καὶ 425^η στήλη καὶ 426^η στήλη καὶ 427^η στήλη καὶ 428^η στήλη καὶ 429^η στήλη καὶ 430^η στήλη καὶ 431^η στήλη καὶ 432^η στήλη καὶ 433^η στήλη καὶ 434^η στήλη καὶ 435^η στήλη καὶ 436^η στήλη καὶ 437^η στήλη καὶ 438^η στήλη καὶ 439^η στήλη καὶ 440^η στήλη καὶ 441^η στήλη καὶ 442^η στήλη καὶ 443^η στήλη καὶ 444^η στήλη καὶ 445^η στήλη καὶ 446^η στήλη καὶ 447^η στήλη καὶ 448^η στήλη καὶ 449^η στήλη καὶ 450^η στήλη καὶ 451^η στήλη καὶ 452^η στήλη καὶ 453^η στήλη καὶ 454^η στήλη καὶ 455^η στήλη καὶ 456^η στήλη καὶ 457^η στήλη καὶ 458^η στήλη καὶ 459^η στήλη καὶ 460^η στήλη καὶ 461^η στήλη καὶ 462^η στήλη καὶ 463^η στήλη καὶ 464^η στήλη καὶ 465^η στήλη καὶ 466^η στήλη καὶ 467^η στήλη καὶ 468^η στήλη καὶ 469^η στήλη καὶ 470^η στήλη καὶ 471^η στήλη καὶ 472^η στήλη καὶ 473^η στήλη καὶ 474^η στήλη καὶ 475^η στήλη καὶ 476^η στήλη καὶ 477^η στήλη καὶ 4

Παράγραφος Η΄.

“Θεωρῶσα ὅτι τὰ χρεὴ τῷ καταστήματι τῆς
“ἐθνικῆς χρηματιστικῆς τραπεζῆς εἶναι ἀγία, καὶ δὲν
“ῶνται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς αὐτὰ οὐδενὸς
“ἄλλου εἶδους χρεὴ κατὰ τὰ ἐψηφισμένα.”
“Ἡ κάμμία πρᾶξις ἐναντίον τῆς ἀγιότητος τῶν χρεῶν
“τῆς ἐθνικῆς χρηματιστικῆς τραπεζῆς δὲν ὑπάρχει.
“Εἰς Κυβερνήτε διὰφορα χρεὴ τῷ γαμίᾳ ἀποδεδογ-
“μῆ πρὸς διαφόρους πολίτας μετετέθησαν εἰς ἑῶρος
“τῆς χρηματιστικῆς τραπεζῆς, ἔπειτα, πρὸ τῆς συστά-
“σεως πάντοτε τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, μετετέ-
“θησαν καὶ ἄλλα ἀναπόδεικτα, καὶ ταῦτα ἀνακαλυ-
“φθέντα ἠκυρώθησαν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
“ἀπὸ δὲ τῆς συστάσεως αὐτῆς, μόνον μέρος τῶν πρὸς
“τὸν Κ. Ἐμ. Ξένον ἐφειλομένων ἐξ ἐπιστροφῆς συναλ-
“λαγματικῶν, μετετέθη εἰς τὴν χρηματιστικὴν τρά-
“πεζαν. Τὸ μέρος τῆτο περιερίθη εἰς ὅσα ἡ ἐπὶ Κυ-
“βερνήτε γενομένη ἐξέτασις τῆς Ἐλεγκτικῆς Συμβουλίας
“ἀπέδειξεν ὡς ἀγνόν καὶ ἀδιαφιλονέικτον χρέος· κἀνὲν
“ἄλλο χρέος δὲν ἐπεβλήθη εἰς τὴν χρηματιστ. Τραπεζαν.
“Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ὁ παράγραφος
“ἕτος, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἀναγόμενον 7 ἄρθρον, δὲν ὑπα-
“γορεύθησαν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον.

Παράγραφος Θ΄.

“Θεωρῶσα ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν χαρτονομι-
“σμάτων ἐπαυσε, κατὰ τὸ ὑπ’ Ἀρ. 8 διάταγμα τῆς
“Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδοθὲν μετὰ τὴν γνώμην τῆς
“Γερυσίας, καὶ ὠφείλετο διὰ τὰ φυλαχθῶσι τὰ
“εὐρισκόμενα εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ ὅσα ἤθελον εἰτα-
“χθῇ ἀκολούθως, χωρὶς νὰ ἐκδίδωνται πλέον μετὰ τὴν
“25 Ἀπριλίου 1832, ἔτε νὰ συναλλάσσωνται πα-
“ρανόμως.”

Εἶναι τῶ ὄντι ἄξιον περιεργείας ὅτι, ἐν ᾧ ἡ Διοι-
“κητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀμέσως μετὰ τὴν σύστασιν τῆς
“ἐφείτιτε νὰ παύσῃ τὴν αὐξήσιν τῶ ἀριθμοῦ καὶ τὴν
“κυκλοφορίαν τῶν χαρτονομισμάτων, ἐν ᾧ ἔλαβεν
“ἔλα τὰ μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸν ἀριθμὸν
“τῶν ἤδη ἐκδεδομένων, καὶ ἐπρότεινε, κατὰ τὴν ἀνα-
“φρὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως, τὸν τρέ-
“πον τῆς συνάψεως αὐτῶν διὰ τὰ φυλαχθῶσιν εἰς τὸ
“Ταμεῖον μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως,
“οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες προηγουμένως ἐγνωμοδότησαν τὴν
“τύπωσιν καὶ κυκλοφορίαν τριῶν ἐκτομμυρίων χαρ-
“τονομισμάτων, φαίνονται ἤδη τὸσον πρὸςεκτικαί εἰς
“τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν κυκλοφορίαν τῶν 500 000 διὰ
“νὰ μὴ προξενηθῇ ζημία εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον!

Καὶ ὅσον μὲν περὶ τῆς κυκλοφορίας των, τὸ προεκ-
“δοθὲν διάταγμα μένει εἰς πλήρη ἐνέργειαν ὅταν δὲ
“περὶ τῆς συνάψεως καὶ διατηρήσεως αὐτῶν εἰς τὸ
“ταμεῖον, ἡ μεγαλειτέρα σύγκρισις ἐμελλε νὰ γυνῇ ἐκ
“τῆς ἑκτῆς ὁδοῦ τῶν προσόδων, ἀλλ’ αὕτη ἐμποδίσθη
“διὰ τὰς συμβάσεις ἀνωμαλίας εἰς τὰ περιστότερα
“μέρη τῆς Κράτης, καὶ μάλιστα εἰσῆλθῃ εἰς τὸ ταμεῖον
“τὸ ἐκτιμώριον τῶν ὅταν ἐπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι χαρ-
“τονομισμάτων ἐξ αὐτῶν μέγα μέρος ἐδόθη πρὸ καιροῦ

εἰς ὑποθήκην μὲ διαρίαν, διὰ τὰ ἀπαντηθῶσιν ἐπικε-
“μενα ἀνάγκη, ὅποια ἦσαν ἡ τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν
“μυθῶν τῆς ἐξ ἐλαφρῶν στρατιωτικῶν σωμάτων πο-
“λιτοφυλακῆς τῆς πόλεως, τῆς ἐξοικονομήσεως τρε-
“φῶν, ἡ ἀπ’ ὁδοῦ χρεῶν τοῦ ταμείου· αἱ διορίαι
“παρῆλθον, καὶ τὸ ταμεῖον δὲν εὐρέθη εἰς τάσιν νὰ δώσῃ
“τὰ χρήματα, διὰ τὰ λάβῃ τὴν ὑποθήκην. Κατὰ πρό-
“τασιν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως, ἡ Διοι-
“κητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ’ ὄψιν τὸν κατάλογον
“τῶν εἰς ὑποθήκην δθέντων χαρτονομισμάτων, διέ-
“ταξεν ἐκ τῶν εἰσερχομένων μεταλλικῶν εἰς τὸ ταμεῖον
“τὸ ἐν δέκατον νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἀγορὰν χαρτονο-
“μισμάτων, ὥστε δι’ αὐτὰς τὰς τρεῖς νὰ μὴ πρὸςγενῇ
“ζημία. Ἡ σπάνις τῶν ἤδη εἰσερχομένων εἰς τὸ ταμεῖον
“μεταλλικῶν καθίστησι τὸ μέτρον τῆτο ὀλίγον χρή-
“σιμον δὲν εἶναι ὅμως ἀμφιβολία ὅτι εἰς εὐτυχέστεραν
“περίστασιν, ἡ σύναξις τῶν χαρτονομισμάτων δύναται
“νὰ κατορθωθῇ μὲ ὄφελος τῷ ταμείου. Ἐν ὅλοιπ’ εἰς
“τὸ περὶ χαρτονομισμάτων κάμμία παρενομία δὲν
“ὑπάρχει, διότι ἡ χρησις αὐτῶν εἰς ὑποθήκην δὲν
“εἶναι εἰταχῆς εἰς κυκλοφορίαν, δὲν εἶναι εἰς κίνδυνον
“ζημίας διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ ἐπομένως, ὁ πα-
“ράγραφος ἕτος καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἀναγόμενον 8 ἄρθρον
“εἶναι ἀδικαιολόγητα.

Παράγραφος Ι΄.

“Θεωρῶσα ὅτι κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τῆς Β΄ ψηφί-
“σματος τῆς Δ΄ ἐθνικῆς Συνελεύσεως κἀνὲν ἐθνικὸν
“κτημα δὲ ἐδύνατο ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ δια-
“θέσῃ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερυσίας, ἔτε
“νὰ ἐκποιήσῃ παρὰ τὰ ἐψηφισμένα.

Γνωρίζομεν διαθέσεις ἱκανὰς ἐθνικῶν κτημάτων παρὰ
“τὰ ἐψηφισμένα, τὰς ἔχομεν μάλιστα ὑπ’ ὄψιν καὶ
“πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Ναυπλίου· ἀλλὰ διαθέσεις γενο-
“μένας πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς,
“καὶ ἀπορρέοντες πῶς ἡ Γερυσία, αἱ δὲ ἐψηφίσαι· τότε,
“δὲν διεμαρτυρήθη καὶ κατ’ αὐτῶν! Μετὰ τὴν σύ-
“στασιν δὲ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς κάμμία διά-
“θεσις παρὰ τὰ ἐψηφισμένα δὲν ἐγένεον. Ἐκ τῆς ἀντι-
“στοιχούντος εἰς τὸν παράγραφον τῆτον ἄρθρον βλέπ’ οὖν
“ὅτι διάθεσιν ἐννοεῖ τὴν ὑποθήκην, ἐν ᾧ τῆτο δὲν ἐννό-
“ησεν ὁ νόμος. Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν ὅτι ὅδε ἡ ὑπο-
“θήκη κάμμία ἐγένεον, εἰμὴ ἐπὶ κτημάτων, τῶν ἐποίων
“ὁ νόμος ἐπέτρεπε τὴν ἐκποίησιν, καὶ εἶναι φανερόν, ὅτι
“ὅσον κτημάτων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις, τούτοις
“ἡ παντελὴς ἀποξένωσις, πολὺ περιττότερον εἶναι συλ-
“ληρητὴ ἀπὸ τὸν νόμον ἢ ὑποθήκη. Περὶ δὲ τῶν ἐκποιή-
“σεων εἶπομεν καὶ ἀνωτέρω ὅτι κάμμία ἐκποίησις κτη-
“μάτων μὴ τυγχονέμενη ἀπὸ τὸν νόμον δὲν ἐγένεον.
“Εἶναι δὲ δικαίον νὰ παρατηρήσωμεν πόσον ἡ Διοι-
“κητικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς,
“ἐπρόσεξαν κατὰ τῆτο, καὶ ἠτέλησαν νὰ διατηρήσωσι
“καὶ πολλὰ τῶν κτημάτων, τῶν ἐποίων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
“ἐκποιήσεως, ὥστε, ἐν ᾧ ὀλίγαις ἡμέραις πρὸ τῆς συστάσεως
“τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ γνωμοδότησιν τῆς
“Γερυσίας ἐξεδόθη διάταγμα ὑπ’ Ἀρ. 880 διὰ τὴν

τικά, καὶ ἐπὶ αὐτῶν τάττει ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει καὶ
καὶ κοινοποιῇ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὶν τὰ δημοσιεύειν.
τὴν τὴν εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν εἶχε τὸ
δικαίωμα τῆ προσκέπτειν, καὶ πολὺ ἐλιγότερον τὸ
ψηφίζειν. Τὰ ψηφίσματα καθυπεβάλλοντο εἰς
τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς Γερουσίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.
καὶ τοῦτο, ὅτε δὲν ἦσαν ὅλως δούλου διοικητικά· διότι,
ταῦτα ὄντα, καὶ στηριζόμενα εἰς προηγηθέντα νό-
μους, ἢ προεκδοθὲν ψήφισμα Συνελεύσεως, ἐξεδίδαντο
ἀπὸ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Γερουσίας.

Εἰς τὴν περίστασιν τῆς ἀποδυνάμει τῶ μακαρί-
του Κυβερνήτου πρώτον, καὶ ἔπειτα κατὰ τὴν σύστα-
σιν τῆς παρέσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Γερουσία
ἐξέδωκε ψηφίσματα· ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο ταῦτα
περιπτώσεις ἐλάβεν ἐξ ἀνάγκης, καὶ ὅχι δυνάμει προ-
υπάρχοντος νόμου, τὴν καταστατικὴν δύναμιν, ἣτις
ἀπαξ ἐνεργηθεῖσα ἄφινε πάλιν τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν
ὁποίαν καὶ πρῶτον εἶχε θέσιν ὡς πρὸς τὴν νομοτε-
λετικὴν ἀρχὴν, δηλ. ἀπλὴν συμβῶδιον γνωμοδοτικόν.
Ὡς τοιοῦτον ὤφειλε νὰ περιερίζεται εἰς τὰς συζητή-
σεις τῶν καθυπεβαλλομένων εἰς τὴν γνωμοδότησιν
αὐτοῦ ὑποθέσεων, νὰ συνεδριάσῃ εἰς ἑπτὰς ἡμέρας
ἐντὸς τῆς Γερουσιαστικῆς καταστάσεως, καὶ νὰ ἐρ-
γάζεται κατὰ τὸ ΛΔ΄ ψηφίσμα καὶ τὴν ὑπ' Ἀρ. 3797
διάταξιν, δι' ὧν κανονίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς, παρόν-
τος πάντοτε καὶ τοῦ Γραμματέως, εἰς τὸ ὅποιον τὸν
κλάδον ἀνῆκεν ἡ συζητούμενη ὑπόθεσις· νὰ μὴ ἐχῇ
ἀνταπόκρισιν εἰμὴ μὲ μίαν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ πα-
ρευρίσκηται ὅπως καὶ ἡ Κυβέρνησις. Ἄν ἐξετάσωμεν
ὅλην τὴν σειράν τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, ἀπὸ
τῆς συστάσεώς της μέχρι τῶν ἀρχῶν σχεδὸν τῶ πα-
ρόντος εἴτους, θέλομεν εὖρεῖν ὅλην τὴν ἀλήθειαν τῶν
προεκτεθέντων. Ἄν παρατηρήσωμεν δὲ αὐτὰ ἀπὸ
τινῶν μηνῶν τῶ παρόντος εἴτους, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν
σύστασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, θέλομεν πα-
ρατηρήσει ἀταξίαν εἰς τὰς συνεδριάσεις, συζητήσεις
περὶ παντοίων ὑποθέσεων ξένων εἰς τὰ καθήκοντα τῆς
Γερουσίας, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ ἡμερεύουσα διαταγή,
κατὰ τὸν κανονισμόν, καὶ χωρὶς νὰ παρευρεθῇ ὁ Γραμ-
ματεὺς, εἰς τὸ ὅποιον τὸν κλάδον ἀνῆκεν ἡ συζητου-
μένη ὑπόθεσις. Τὸ πρᾶγμα πρῶτον εἰς τισούτον, ὥστε,
κατὰ τὴν 14 τῆς Ἰουλίου, ἐπὶ τῶν Γερουσιαστῶν οἱ
κύριοι Ῥ. Παλαμίδης, Φ. Κ. Μαυροῦς, Γ. Καραμάν-
νος, Τ. Μαγγίνας, Ε. Ξένος, Γ. Δαρειώτης, καὶ Α.
Καλαμογυδέρτης, ἀναγκάσθησαν νὰ διαμαρτυρηθῶσιν
ἐπισήμως κατὰ τῶν πράξεων τῶν συναδελφῶν των.

Μετὰ τὸ Γ΄ ψηφίσμα τῆς ἐν Προνοίᾳ Συνελεύ-
σεως, μέρες τῶν Γερουσιαστῶν ἠθέλησε νὰ διατηρήσῃ
εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρχουσας τῶ ὡς Γερου-
σίας. Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ἐμβαίνομεν εἰς τὴν
ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῆς πράξεως ταύτης διὰ
τῶν ὁποίων προεβέβηκαμεν λόγους, ἀλλὰ παρατηρεῖ-
μεν μόνον ὅτι ἀντιπαραβέβηται τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρ-
χουσας τῶν εἰς σῶμα Γερουσίας, οἱ κύριοι ἄνθρωποι δὲν ἐδύ-

ναντο καὶ λάβωσι καὶ μίαν δύναμιν ἀνωτέραν τῆς ὁποί-
ας εἶχεν ἡ Γερουσία, ἀλλὰ φιλοφρονήσονται ὑποτάσσοντες
κατὰ τὰ καταστατικὴν αὐτῆς ψήφισμα, καὶ νὰ πρά-
ξωσι παρὰ τὸν ὁργανισμόν τὸν δθέντα εἰς τὸ σῶμα
ταῦτο διὰ τῶ ΛΔ΄ ψηφίσματος καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 3797
διατάξεως τῶ μακαρίτου Κυβερνήτου. Δι' ὅλα ταῦτα
καὶ αἱ κατὰ τὴν ἐνταῦθα διατρεχὴν μυθικαὶ συνεδρι-
άσεις αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερος οἴκους, καὶ αἱ παρὰ τὰ ἐψη-
φισμένα καὶ διατεταγμένα συζητήσεις των, καὶ αἱ κατὰ
συνέπειαν αὐτῶν πράξεις, καὶ αὐτὴ ἡ ἀπὸ Ναύπλιον
λάβρα καὶ ἀνευ διαβατηρίου ἀναχωρήσεις των, εἶναι
ἐγκλήματα βαρύντατα ἐπιβαρύνοντα δὲ ἐτι μᾶλλον
διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐγγράφων φερόντων ψηφισμά-
των τύπον, ἐν ᾧ, κατὰ τῶς ὑπάρχοντας νόμους, τὰ
ψηφίσματα ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν νομοτελετικὴν Ἀρχὴν,
λαμβανόμενης τῆς γνώμης τῆς Γερουσίας, ὅταν δὲν
ἦναι ὅλως δι' ἄλλας διοικητικά.

Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σκο-
ποῦ τῶν τοιούτων πράξεων, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων
αὐτῶν, αἵ ἐξετάσωμεν ἐν πρῶτῳ ἐν τὰ διαλαμβανό-
μενα εἰς τὰ φερὰ τύπον ψηφίσματος ὑπ' Ἀρ. 398
ἐγγράφων, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν ἂν ὑπάρχῃ ἔχον
καὶ ἀληθείας εἰς ὅλην τὴν μακρὰν ἐκείνην ἐκθεσιν.

Ὁ Α΄ παράγραφος τοῦ ἐγγράφου λέγει· “Θεω-
ρεῖσα (ἡ Γερουσία) ὅτι αἱ βάσεις, καὶ αἱ ἡ Διοικη-
τικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰ χρεὶν τῆς νο-
μοτελετικῆς Ἀρχῆς, εἶναι τὸ ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφί-
σμα τῆς Γερουσίας.”

Μὲν ὅτι αἱ πρῶται καὶ δευτεριώδεις βάσεις, καὶ
αἱ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰ τῆς
νομοτελετικῆς Ἀρχῆς, εἶναι τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν
Ἀργεῖ Συνελεύσεως, καὶ κατὰ δευτέρου λόγον μόνον
τὸ ὑπ' Ἀρ. 337 ψηφίσμα τῆς Γερουσίας, τὸ ὅποιον,
καθ' ὅσον αἰτιώμεθα εἰς τὰ περὶ τῆς Συνελεύσεως
ἐκείνης προψηφισμένα, μένει ἀνίσχυρον, ὡς μὴ δυνά-
μενον νὰ ἀναιρέσῃ ψηφίσμα ἀνωτέρας Ἀρχῆς, δὲν δύ-
σκολοιόμεθα πῶς νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξέτα-
σιν, καὶ ἐπὶ μόναις ταῖς βάσεσι τοῦ ὑπ' Ἀρ. 337
ψηφίσματος.

Παράγραφος Β΄.

“Θεωρεῖσα ὅτι, κατὰ τὸν Γ΄ παράγραφον τῆς Α΄
ἀρθροῦ τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος, δὲν ἐδύνατο νὰ
ἐνεργῇ τὸ θ΄ ἀρθρον τοῦ Γ΄ ψηφίσματος τῆς
Δ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κτλ.”

Τὸ θ΄ ἀρθρον τῆς Γ΄ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ
Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἔχει οὕτως· “Ἡ Κυβέρνησις θέλει
συστήσῃ μίαν ἐπιτροπὴν ἔργον ἔχουσαν νὰ ἐξετάσῃ
διὰ νομίμων τύπων ὅλας τὰς περὶ τὸ δικαίωμα
τῆς ἰδιοκτησίας διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ἠθέλουν προκύ-
ψαι ἀπὸ τὰς συμβάσας πολιτικὰς μεταβολὰς εἰς
τὴν πατρίδα.”

Τὰ περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης
ψηφίσματα ἔχουν ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, ἀλλὰ δὲν
ἐνεργήθησαν. Ἐπὶ δὲ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ

Αρ. 3-64. Δευτέρα, 24 του 1832.

ΕΤΟΥΣ Α.

ΣΑΒΒΑΤΟ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετησία Φοίνικες 36.

Εξαμηνιαία . . . 18.

Τριμηνιαία . . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου ἐξέθεσαν εἰς κοινὴν ἀναφορὰν τῶν, ὑπὸ ποίαν ὥσιν ἐθεώρουν τὴν διχοφασίαν τῶν ἀρχῶν, ἡτὶς προσκαίρως ἀνέβλεπε τὰς ἐργασίας τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐθεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν λυπηρὴν ἀνάγκην νὰ ἐργάζωνται μόνον συσχεπτόμενοι καὶ συμβουλευόμενοι. Μ' ὅσιν εὐχαρίστησιν ἔδαν τὴν σύμβουλαν, ἡτὶς ἐπανήγαγεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ ἄλλην τροπὴν ἀκρίβειαν ἐπρόσεξαν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὅρων τῆς γενομένης συμβάσεως, καὶ ἀπέφυγον πᾶσαν ἀφορμὴν, ἡτὶς ἐδύνατο νὰ φέρῃ πάλιν εἰς τὸ μέσον τὰς περὶ ἀρχῶν συζητήσεις· καὶ ἤδη, ὅτε, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους μὴ ἀνέκφραστον χαρὰν βλέπουσιν, ὅτι πλησιάζει ἡ εὐτυχὴς στιγμή, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες θέλωσιν ἀπολαύσει ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν πολυπόθητον Βασιλείαν, καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα πατρικῆς Κυβερνήσεως θέλωσιν εὐρεῖν τὴν παῦσιν τῶν πολυχρονίων δεινῶν τῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ λαμβάνουσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βεβαιωθῶσιν ἐξ αὐτῆς τῆς διαταγῆς τῆς Α. Μεγαλειότητος πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ἐπέτυχον εἰς τὰς σκέψεις τῶν, καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ Μεγαλειότης δὲν ἐθεώρησε τὴν ἀπουσίαν τῶν δύο μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀφαιρῶσαν ἀπὸ τὰ μένοντα τὴν δύναμιν τοῦ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ διευθύνει τὰς διαταγὰς τὰ εἰς αὐτὰ, ὡς συγκροτοῦντα τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλείου, οἱ ὑποφαινόμενοι δὲν ἤθελον ἀποφύγῃσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐξέτασιν ὑποθέσεως συνδεδεμένης μὲ τὰς ἀρχάς, τῶν ὁποίων τὴν συζητήσιν οἱ ἴδιοι κατέκριναν ὅχι μόνον ὡς περιτλὴν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιβλαβὴν, ἀν' δὲν ὑπεχρεῖντο εἰς τοῦτο ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα, μ' ὅλον ὅτι σαθρὰ καὶ ἀνίσχυρα, ὡς μὴ ἔχοντα οὐδὲ ἔχοντος νομιμότητος, δύνανται ὅμως, ἐκδιδόμενα ὑπὸ τὸ σχῆμα ἐπιστημότητος, καὶ μὴ ἐξελεγχόμενα, ν' ἀπκλήσωσι τινὰς τῶν ἀπλουστέρων, νὰ ἐξάψωσιν ἐπιπλέον, καὶ νὰ πα-

ρατείνωσι τὰς στάσεις, καὶ ταραχὰς αἱ ὁποῖαι κατασπάρξαν ἤδη τὸ κράτος, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὴν κατάπαυσιν ἀνευδότης ἐνασχολουμένη ἡ Κυβέρνησις ἐβλεπεν εὐχαρίστως πρὸ τινος καμροῦ τὴν εἰς τοῦτο βαθμὴν ἐπιτυχίαν τῆς.

Τὸ κυριώτερον τῶν ἐγγράφων τούτων εἶναι τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὰς 20 καὶ 21 ἀριθμοὺς τῆς Ἐφημερίδος, ὁ Καθ' ἑπτῆς, ὑπὸ τὸν τύπον ψηφίσματος τῆς Γερουσίας, φέρον ἀριθμὸν 391 καὶ χρονολογημένον τὴν 21 Νοεμβρίου 1832 ἐν Ἀτρει.

Οἱ ὑποφαινόμενοι σεβόμενοι τοὺς τεθέντας ἔρους κατὰ τὴν συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, θέλωσιν ἀποφύγει τὸ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομίμου ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς Γερουσίας, καὶ θέλωσιν περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐξετάσωσι·

α'. Ποῖα ἦσαν τὰ καθήκοντα τῆς Γερουσίας, ὅτε ἡ ὑπαρξίς τῆς δὲν διεφίλονεκεῖτο, κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως· ἀν' περιορισθῇ εἰς αὐτὰ, καὶ ἀν' ἐφύλαξε, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μετὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς σχέσεων τῆς, τὸν ὁργανισμόν, τὸν ὁποῖον ἐδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ μακαρίτης Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἐκ ταύτης τῆς ἐξετάσεως θέλει ἀποδειχθῇ ἂν εἴχῃ ποτε δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ψηφίσματα κατ' ἀρέσκειαν.

β'. Ἄν ὑπάρχῃ βάσιμόν τι εἰς ὅσα ἐκθέτονται εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τύπον ψηφίσματος ἐκδοθὲν ὑπ' Αρ. 391 ἐγγράφων· καὶ τέττα μὴ ὅντος, ὡς θέλει ἀποδειχθῇ, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς δημοσίευσως τοῦ ἐγγράφου τέττα.

Εἰς τέτοιο τὸ μέρος θέλουσι προσκαλέσει κυρίως τὴν περσοχὴν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι συνδέεται μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους, καὶ ἀνακαλύπτει σχέδια ἰδιοτελεῖ, καὶ ἀσύμφορα ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τῆς.

Ἡ Γερουσία, κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, ἐπορεύθη συμβούλιον γνωμοδοτικόν, καὶ κατὰ τὸ ἐκδοθὲν τὸ αὐτὸ ψηφίσματос "ὡφείλει νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ ὅλοις ταῖς ψηφίσματι, ὅσα δὲν ἤθελον εἶσθαι ὡς διὰ τὴν διοικη-